

over paa den ny § 19, vare gaaede ind som ordinære Bevillinger. Ja, det ere de desværre, men der var ikke noget i Vejen for, at disse Bevillinger vedblivende kunde have været opførte som ekstraordinære Bevillinger. Det forekommer mig, at naar disse 6,000 Kr. gaa ind i den almindelige Bevidsthed som ordinære Bevillinger, bliver det saa meget vanskeligere bagefter at komme bort fra dem. Nu siger Ministeren, at de kunne ikke undværes. Nej, det er jo saaledes, at saa snart Militæretaten faar fat paa Penge, kan den aldrig undvære den paagældende Bevilling. Det var alligevel glædeligt at høre, at den højtærede Minister kunde gaa med til de smaa Nedsættelser, som hele Udvalget er enig om efter Tilskyndelse af Finanslovkommissionen. Jeg tror, at hvis Udvalget vil gaa videre, skal det nok vise sig, at baade Ministeren og Krigsvæsenet meget godt kunne undvære adskilligt flere Bevillinger end dem, her er Tale om.

Det har, som jeg i Formiddags paaviste, vist sig, at der af det bevilgede er over 5 Mil. Kr., som Krigsvæsenet ikke har været i Stand til at forbruge. Den højtærede Minister mener, at det gør ikke noget, at man yderligere forøger dette Beløb med store nye Millionbevillinger, for hvad der ikke bruges, bliver overført til næste Aar. Ja, det har alligevel det uheldige ved sig, at det gør Finanslovens Balance saa meget daarligere, og saa bruger man det som Paaskud for Nødvendigheden af nye Skatter. Derfor forekommer det mig, at det var heldigst, at man ikke bevilgede mere, end der blev Brug for, og fulgte man det Princip, vilde det ikke være nødvendigt at give disse store ekstraordinære Bevillinger i Aar. Den højtærede Minister vilde helst ingen Diskussion have om disse Spørgsmaal, han mente, vi havde talt saa meget om dem, saa nu kunde vi godt tie stille derom. Jeg vil godt tro, at det vilde være behageligt for Ministeren og hans Parti, om vi vilde ophøre med Diskussionen om disse Spørgsmaal. Det kunne vi ikke tjene de Herrer i, vi ville fremdeles have Lov til at diskutere disse Spørgsmaal baade her i Salen og ude i Befolkningen. Ministeren siger endvidere, at han kan ikke forstaa, at vi, naar disse Udgifter ere vedtagne ved Lov, overhovedet ville indlade os paa at nægte dem her paa Finansloven. Men den højtærede Minister maa huske paa, at selv om disse Udgifter ere vedtagne paa Forsvarsløvene, kan der ikke bruges en Øre dertil, før Pengene ere bevilgede paa Finansloven. Hvis Folketinget finder paa

at nægte disse Bevillinger, ja saa maa virkelig Regeringen finde sig deri. Den kan ikke gøre saa meget som et eneste Spadestik nede ved Masned Sund, selv om der nok saa tidt staar i Forsvarsløvene, at der skal bygges en Fæstning der, hvis ikke Bevillingsmyndighederne ville give de nødvendige Penge til at paabegynde de Fæstningsarbejder, som skulle udføres der.

Med Hensyn til Remontering af Heste viser det sig efter de Oplysninger, vi have faaet fra Ministeriet, at Indkøbet har været i betydelig Stigning i de to sidste Aar. Jeg forstaa derfor ikke, at det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) kan være tilfreds med det bestaaende Forhold. Jeg synes, der netop er Grund til meget at misbillige, at Indkøbet fra Udlandet i Stedet for at gaa ned er gaaet op de to sidste Aar. I 1908—09 blev der kun indført 90 Heste, men i 1909—10 152 og i det sidste Aar 146. Remontedepotet ved Kolding fordyrer Hestene i meget høj Grad. Den Hest, der købes i brugbar Alder, koster kun 739 Kr., medens den Hest, der udgaar fra Remontedepotet i Kolding, koster 1,065 Kr., det vil sige 326 Kr. mere. Og det, at de skulle vokse og udvikle sig, har jeg ikke nogen Tro paa, naar det viser sig, at af 128 Heste ere kun 16 voksede lidt. Derimod kreperer en hel Del af dem derovre, 12—13 Stykker af dem ere døde. Det er en stor Risiko, Staten løber. Naar jeg i Formiddags udtalte, om man ikke kunde bruge islandske Heste, var det ikke et Forslag, det var blot en venskabelig Henstilling; jeg tillod mig overfor Ministeren, om man ikke ad den Vej kunde løse Spørgsmaalet, naar man endelig skal gaa udenfor Landets Grænser for at faa Heste. For øvrigt skulde Ministeren ikke lade saa haant om dette Spørgsmaal, for det kan godt være, der er noget i det. Jeg skal tillade mig at oplæse et Citat af den højtærede Ministers Udtalelser fra Tiden, før den højtærede Minister havde gennemløbet hele den Bane, paa hvilken han nu er kommen ind, altsaa fra før han endnu var traadt saa aabenlyst i Højres Fodspor som nu. Da var han altsaa det menige Medlem fra Assens, da kunde han komme med virkelig gode Udtalelser, og da var han ikke bange for at træde op imod Højre. Jeg skal altsaa citere, hvad han har sagt ved en Lejlighed: „Men skulde desuagtet den Ulykke indtræffe, at vi skulde blive indviklede i Krig og denne skulde udstrække sig til et Vinterfelttog, er jeg bange for, at de fremmede Heste ville kreperer som Fluier, idet de ikke godt kunne taale de klimatiske Forhold“. Ja, de vilde